

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Conrado Conuerso, qui in extasi factus, Christum vidit in cruce, cap.
20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

centis desideriorum pugnantes: nec ponuntur illi duo genitiui plurales instrumenaliter, sed passiuè, eo quod per virtutes in carnis maceratione mortificentur. Tres clavi, quibus corpus monachi cruci debet esse affixum, tres sunt virtutes, per quas teste Hieronymo martyres efficiuntur, scilicet obedientia, patientia, humilitas: manum monachi dextram configat obedientia sine murmuratione, sinistra patientia sine simulatione; clavum obedientiae impellat amor supernæ libertatis: clavum patientiae, timor pœnae gehennalis. Pedes illius vera humilitas configat, ut non solum prælatis, sed & fratribus se propter Christum subjiciat, ut dicere possit cum Psalmista: Humiliatus sum usque quaque Domine. Et in alio loco: Imposuit homines super capita nostra. Duo pedes duplex est Superbia, mentis scilicet & corporis: & licet superbia caput sit omniū vitiorū, non tamē incongruè per pedes, qui insimè sunt partes corporis, quādoq; designatur: q; enim valde odimus & dispicimus, hoc pedib⁹ cōculcamus: vnde Iosue filijs Israel: ut colla regū cal- Iosue 10
carēt, præcepit. APOL. Satis mihi placet q; dicis, nūc residua Dominicæ passionis visiones explana. CÆS. Quod Dominus suā passionē nūc ad consolationem nūc ad correptionē iustis ostēdat, præstò est exēplum.

CAPVT XX.

Conuersus quidam apud nos ante annos aliquot defunctus est, vir bonus ac timoratus, nomine Conradus, ipse est, qui vidit in dorso fratris Wilhelmi serpentē, cū in choro dormiret, sicut dictū est in distinctione quarta ca. 32 Hic tēpore quodā, cū in domo nostra Dollin dorp, cui præterat, solus esset, & magnū cordis sui defectū sentiret, ait intra se: Och miser, debes sic mori sine homine? Vix verba finierat, & in extrasim ruens, ecce Saluatorem coram se in cruce pendentem vidit, qui ait: Conrade vides quanta propter te sustinuerim? Moxq; post verba cōfolationis adiunxit: Omnia opera tua bene placent mihi, uno tamen excepto. Quibus dictis, Conuersus ex visione tam solutifera confortatus ad se rediit, &

Chriſtus
passus im
terdormire
ad confo
lationem
aliquan
do ad cer
reptionē
apparet,

cū

480 DE DIVERSIS VISIONIBVS

cum oculos aperiret, ut eum, quem spiritu viderat, cerneret, visio disparuit. Requisitus a fratre Richardo Conuerso religioso, cum ei recitasset visionem, si Dominum aliquid interrogasset de eodem opere, respondit: Non, iam dictam prætendens necessitatē. APOLLONIVS: Quid est quod Saluator in viro sancto opus reprehendit, quod tamen ei innotescere noluit? CESARIVS: Puto quia illum de omnibus suis operibus voluerit esse sollicitum, ut dum unum nesciret, de singularis timeret. Idem ante mortem suam confessus est Abbati nostro, quod voces angelorum nocte quadam audierit in cœlo. Obiit autem in ipsa dulcissima festiuitate assumptionis Domini nostre, ipsius ut spero precibus, cui deuotè seruierat, die tali de terris assumptus in cœlum. Non solum consolatio est in Christi passione, immo etiam in sacris imaginibus, quæ eandem beatam passionem repræsentant. Nam honorantes illas Christus honorat & remunerat, punit indeuotos & negligentes.

CAPUT XXI.

*Parim
gines p.^{as}
fionis
Christi
miracu-
bus fiant.*

Emporibus nostris in prouincia nostra, sicut audiui, miles quidam alterius cuiusdam militis patrem occiderat: casu accidit, ut occisi filius occisorem caperet: quem cum in ultionem patris extracto gladio trucidare vellet, ille pedibus eius prostratus ait: Rogo vos domine, per honorem sanctissime crucis, in qua Deus pendens misertus est mundo, ut mei miseriamini. Quibus verbis ille compunetus, cū staret, & quid facere vellet, deliberaret, inualescente misericordia, hominem leuauit, & ait: Ecce propter honorem sanctæ crucis, ut mihi, qui in ea passus es, peccata mea indulgeat, non solum tibi culpam remitto, sed & amicus ero, deditque ei osculum pacis. Non multo post, idem miles cruce signatus mare transiens, cum ecclesiam Dominici sepulchri, aliis peregrinis viris honestis de sua prouincia commixtus, intraret, & ante altare proximum trasiret, imago Dominici corporis illi satis profundè inclinavit de cruce. Hoc cum aliqui ex eis considerassent, nec tamen scirent cui tam